

ת"פ 18383/04/14 - מדינת ישראל נגד רחל כהן, אליהו וזאנה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18383-04-14 מדינת ישראל נ' כהן גיאן(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
נגד

הנאשמים 1.רחל כהן
2.אליהו וזאנה
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין - בעניינו של הנאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן, לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973.

כתב האישום המתוקן אוחד שלוש אישומים:

בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 28.1.2014, ברחוב, פנה סוכן משטרה (להלן: "**הסוכן**") אל הנאשם ואמר לו שהוא צריך "אחד במאתיים", כשכוונתו היא לרכישת מנת סם מסוג קוקאין בתמורה ל-200 ₪. בתגובה, אמר לו הנאשם כי אין לו. בשלב זה, הנאשמת 1 אמרה לסוכן שיש לה אך הנאשם אמר: "את לא רואה משטרה מול הפרצוף שלך?" בשל ניידת משטרה שעברה במקום. הנאשמת 2 אמרה שתיתן לו בצד ואז הנאשם פנה אל הסוכן ואמר לו: "לך איתה לצד היא תביא לך, אבל תעשן פה", ואילו לנאשמת 1 אמר: "אם הוא לא מעשן פה אל תתני לו". הנאשמת מסרה לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 0.096 גרם וקיבלה ממנו 200 ₪ בתמורה.

בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 2.2.2014, ברחוב, פנה הסוכן אל הנאשם ואמר לו שהוא צריך "אחד במאתיים". לאחר דין ודברים, חיפש הנאשם אחר "אווה" בין העוברים והשבים, וביקש מהסוכן שימסור לו תחילה את הכסף אך הסוכן ביקש לראות מה מוכרים לו. בהמשך, מסר הנאשם לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל 0.0801 גרם נטו אותו מכר לסוכן עבור אחר בתמורה ל-200 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 6.2.2014, ברחוב, ניגש הנאשם אל הסוכן, אמר לו שהוא כבר מארגן אותו ושאל בכמה הוא צריך. הנאשם מסר לסוכן את תעודת הזהות שלו וביקש ממנו שימסור לו את הכסף וכי ישוב כעבור דקות עם הסמים. הסוכן מסר לנאשם סכום של 200 ₪, לקח מהנאשם את תעודת הזהות שלו, והנאשם שב למקום ומסר לו סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 0.0872 גרם.

2. הנאשם הודה תחילה בכתב האישום המתוקן בפני כב' השופט מלמד ביום 16.03.2017 והדין נדחה לשם קבלת תסקיר. לאחר מספר דחיות לשם קבלת תסקיר משלים, החלפת יצוג וכן בשל אי התייצבות הנאשם, חזר בו הנאשם מהודאתו והתיק נקבע לשמיעת ראיות בפני מותב זה. בטרם שמיעת הראיות, שב הנאשם והודה בכתב האישום המתוקן, הורשע, והדין נדחה לשם קבלת תסקירים משלימים.

3. שרות המבחן פירט את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אדם מבוגר בעל דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים מושרשים, הסובל מהתמכרות ארוכת שנים לסמים ולהימורים ללא נכונות לגמילה. הנאשם שלל כל צורך טיפולי להתמקד בצרכיו המידיים. הנאשם הופנה בשנת 2017, לאחר הודאתו הראשונה, לבדיקת התאמתו לבית המשפט הקהילתי אך היה חסר כוחות לעמוד בדרישות התכנית, וכעבור כשנתיים נבדקה שוב התאמתו לבית המשפט הקהילתי אך הנאשם לא היה מעוניין בכך. שרות המבחן התרשם מקשיי הנאשם לספק את צרכיו הבסיסיים, הקיומיים, נעדר תמיכה וקורת גג. בדיקת שתן שמסר הנאשם נמצאה נקיה משרידי סם. משרותי הרווחה נמסר כי הנאשם מוכר במשך שנים רבות, מתקיים מקצבת הביטוח הלאומי, וצפוי לשכור דירה מתרומה ששרותי הרווחה הצליחו לגייס עבורו. בנסיבות אלה של חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם ובהיעדר תכנית שיקום, שרות המבחן נמנע מהמלצה על הארכת מאסר מותנה התלוי כנגדו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי מעשי הנאשם פגעו בערך של הגנה על שלום הציבור ובריאותו, וכן כי מדובר בחלק מנגע הסמים הגורם לביצוע עבירות נוספות. בנסיבות המקרה, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לגבי כל אישום. לגבי הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי העבירות בוצעו תקופה קצרה לאחר שהוארך מאסר מותנה התלוי כנגדו והפך לחב הפעלה. הנאשם לא קיבל את הליכי הטיפול שהוצעו לו ואינו מעוניין בטיפול. עוד טען כי את חלוף הזמן יש לזקוף לחובת הנאשם. לפיכך, ובהתחשב בנסיבות חייו, עתר ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, לצבור את העונשים לגבי כל אישום ואישום, ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

5. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו על מנת להימנע מהפעלת המאסר המותנה, זאת משיקולי חסד וצדק הנוגעים לנאשם, לעבירות ולמאסר המותנה. לדבריו, המאסר המותנה הוטל בשנת 2008 בגין עבירה משנת 2006, והוארך בשנת 2013, כך שככל שיופעל המאסר המותנה ירצה הנאשם מאסר בגין עבירה של צריכה עצמית אשר נעברה לפני 14 שנים. לטענתו, עונש צריך להיות הוגן וראוי תוך שימוש בשיקולי צדק. הנאשם בעל נסיבות חיים קשות וחיו בשפל המדרגה. לפיכך עתר להורות על ביטול ההרשעה ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה. לחילופין, טען ב"כ הנאשם כי יש לראות בכתב האישום מסכת עבריינית אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד. בנסיבות המקרה, בו סוכן משטרה הוא שפנה אל הנאשם, עומדת לנאשם טענת הגנה מן הצדק שכן בשני מקרים מתוך שלושה פנה הסוכן אל הנאשם, כאשר היה על המשטרה לעצור את הנאשם לאחר המקרה הראשון. בנוסף, ב"כ הנאשם טען כי מדובר בסוכן מדיח במובן הפניה אל הנאשם, וכי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. לפיכך, ככל שתידחה העתירה לביטול ההרשעה, טען להטיל על הנאשם עונש שלא יצטבר להפעלת המאסר המותנה. לתמיכה בטיעוני הגיש ב"כ הנאשם פסיקה וכן מכתב ממחלקת הרווחה בעיריה.

הנאשם בעצמו אמר כי הוא חסר כל, דר רחוב, אשר רק לאחרונה התערבה מחלקת הרווחה בעירית תל אביב לתשלום

שכר דירה עבורו למשך ארבע שנים. עוד הוסיף, כי כיום אינו מבצע כל עבירות סמים, ולכן התקשה להשתלב בבית המשפט הקהילתי.

דין והכרעה

אי הרשעה

6. סדר הדין הפלילי קובע, כי מי שנמצא שביצע עבירה פלילית יורשע בדין. רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, "חריג שבחריגים", בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בנאשם לבין תועלת ההרשעה לאינטרס הציבורי, יאות בית המשפט לסטות מכלל ההרשעה, וזאת בהתקיימם של שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים"....

(ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (1997)).

אשר לנזק שיגרם לנאשם, נקבע כי "אין מקום להסתפק ב'תרחיש תיאורטי', ויש להצביע על קיומו של נזק 'מוחשי וקונקרטי' אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה" (רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.01.15)).

בחינת סוג העבירה במקרה זה, מעלה כי מדובר בעבירה חמורה מסוג פשע אשר המחוקק קבע בצידה עונש מירבי של עשרים שנות מאסר, ולא ראה לנכון לאבחן בינה לבין מידת העונש הקבוע לעבירת סחר בסם. נסיבות מקרה זה מצויות ברף נמוך יחסית מבחינת אופי הפניה אל הנאשם בשניים מהמקרים, כמות הסם וגובה התמורה שניתנה, אולם למול זאת קיימת חומרת סוג הסם הקשה, חזרת הנאשם על העבירות שבוצעו בשלושה מועדים שונים וכן נסיבות הנושקות לעבירת הסחר בסם מסוכן באישומים השני והשלישי. חומרת עבירות הפצת הסמים, אף בנסיבות קלות מאלה, אינה מאפשרת את סיום ההליך ללא הרשעה, כפי שנקבע במקרה בו מדובר היה בשני מקרים של סיוע לסחר בסם, עבירה לגביה קבע המחוקק מחצית העונש, ובית המשפט התייחס למעורב זוט:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הכרוכה בהפצת סמים מסוכנים ועל "הצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם", גם כאשר מדובר בשותף זוט בלבד (ע"פ 4484/05 גונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 6 (8.8.2006). בנסיבות אלו, אינני סבור כי מתקיים התנאי הראשון המאפשר להימנע מהרשעה, ולפיכך המקרה דנן אינו נמנה על המקרים החריגים המאפשרים להגיע לתוצאה זו"

(רע"פ 1623/14 סיראג גבארה נ' מדינת ישראל, (1.04.2014)).

ראו עוד לענין זה, שני מקרים של תיווך לסחר בסם מסוג מריחואנה בתמורה ל-200 ול-300 ₪, שם נדחתה עתירה לסיום ההליך ללא הרשעה, אף שמדובר היה בנאשם צעיר ללא כל עבר פלילי, שהחל ללמוד לימודי הנדסאות רכב, שירות המבחן התרשם

ממנו והמליץ על סיום ההליך ללא הרשעה - רע"פ 2657/12 **חוסאם שואהנה** נ' **מדינת ישראל**, (23.05.2012). קביעה דומה, לגבי סוג העבירה אשר אינו מאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה, ניתנה במקרה של "עסקה אחרת" ונסיון סחר בסם - רע"פ 1183/18 **דולב ששון** נ' **מדינת ישראל**, פסקה 9 (21.3.2018).

למעשה, די בכך שאחד התנאים המצטברים אינו מתקיים, על מנת לדחות את העתירה לביטול הרשעת הנאשם. בבחינת למעלה מהצורך, אציין כי אף התנאי המצטבר השני אינו מתקיים. עצם ההרשעה אינה פוגעת בנאשם, בעל עבר פלילי אשר שיקומו לא יפגע כתוצאה מרישום פלילי נוסף.

7. ב"כ הנאשם היפנה לפסקי דין בהם נמנע בית המשפט מהרשעה, זאת כשלחובת נאשם עמד מאסר מותנה. מדובר בהחלטות שניתנו בנסיבות מיוחדות, כגון כריתת הסדר טיעון המתחשב בכך שלנאשם אין עבר פלילי, נתון שהתברר כשגוי (עפ"ת 16-07-4972), או "אורכו הבלתי סביר וחסר הפרופורציה" של המאסר המותנה (עפ"ת 15-10-34909), סוגיה הדרושה עיון בפני עצמה. לפיכך, מיקד ב"כ הנאשם את טיעונו בהחלטת בית משפט השלום במסגרת ת"פ 58185-11-15 **מדינת ישראל** נ' **דדכה** (20.06.2017). אותה החלטה התבססה בעיקרה על רחמים כלפי הנאשם, כפי שנומק בפסק הדין.

ההלכה בסוגיה זו ברורה, במיוחד כשמדובר במקרה בו קיים מאסר מותנה חב הפעלה:

"כאשר קיימת חובה להפעלת העונש המותנה לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם..."

(רע"פ 9982/09 **אסף בוסקילה-בר** נ' **מדינת ישראל** (15.12.2009). ראו עוד בענין זה, רע"פ 983/04 **עמוס חכמון** נ' **מדינת ישראל** (3.03.2004); רע"פ 4070/14 **פלובית** נ' **מדינת ישראל** (17.06.2014), אשר אישר את קביעת בית המשפט המחוזי כי רצון להימנע מהפעלת מאסר מותנה, לא הוכר בפסיקה כשיקול רלוונטי לעניין ביטול הרשעה).

לפיכך, אני דוחה את העתירה לביטול הרשעת הנאשם.

מתחם הענישה

8. המאשימה יחסה לנאשם מספר אישומים של עבירת תיווך לסחר בסם מסוכן. בחינה מהותית של העובדות המיוחסות לנאשם בכתב אישום זה, בהתאם למבחן הקשר ההדוק, מעלה כי מדובר בנסיבות של אירוע עברייני אחד, מספר מקרים המהווים חלק מאותה תכנית עבריינית (ע"פ 4910/13 **ג'אבר** נ' **מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 6341/14 **ניסים בן אישטי** נ' **מדינת ישראל**, (8.7.2015)): העבירות כולן בוצעו במהלך פרק זמן של כשבוע, למול אותו סוכן, בנסיבות דומות ובהיקפים דומים. לפיכך, יש לקבוע מתחם ענישה אחד אשר יתחשב בכל האישומים המיוחסים לנאשם ויתן להם משקל.

עבירות תיווך לסחר בסם מסוכן מהוות חלק ממעגל הסמים, כאשר מבצעי עבירות אלה הם חוליה בשרשרת

המספקת את הסם למשתמשים בו. פגיעת הסמים היא קשה: החל ממשתמש הסם, דרך סביבתו הקרובה, משפחתו וחבריו, ועד לפגיעה בציבור הרחב בשל עבירות אותן מבצע לא פעם צרכן הסמים על מנת לממן את צרכיו. כפי שנקבע פעמים רבות, יש להילחם מלחמת חורמה בהפצת הסם, על כל מרכיבי שרשרת הפצתו. יחד עם זאת, יש לבחון כל מקרה לגופו. בנסיבות המקרה הנדון הנאשם תיווך לסחר בסם מסוג קוקאין במשקל קטן ובתמורה נמוכה, בשלושה מקרים שונים שבוצעו בסמיכות זמנים במהלך של כשבוע ימים כלפי אותו אדם. גם אם הנאשם היווה חוליה חשובה בשרשרת הפצת הסם, הרי הוא שימש כמתווך בלבד. משקל נוסף יש לתת לזהות רוכש הסם והפגיעה בו, סוכן משטרה אשר יזם את הפניה הראשונה אל הנאשם.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למאסר למשך 15 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

9. הנאשם יליד 1953, לחובתו עבר פלילי עשיר בגין עשרות עבירות מסוגים שונים, לרבות מתחום הסמים. לאחרונה חלה התמתנות בפעילותו העבריינית, כאשר למעט הרשעה בגין הפרת הוראה חוקית, עבירה שבוצעה בשנת 2015, הרשעתו האחרונה היא בגין עבירת אלימות שבוצעה בשנת 2012. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות וקשות והוא החל את מעורבותו בפלילים מעת היותו קטין. מפאת צנעת הפרט לא אפרט את קורות חייו הקשים של הנאשם, לרבות מצבו האישי הנוכחי, אך מדובר באדם הנלחם מידי יום על צרכיו הבסיסיים ביותר. ההליך נמשך במשך מספר שנים, תוך מאמץ של בית המשפט לרתום את הנאשם להליך טיפולי במסגרת בית המשפט הקהילתי או באמצעות שירות המבחן, נסיונות שלא צלחו. אמנם, חלוף הזמני העיקרי נובע מהתנהלות הנאשם, אך עדיין יש לתת משקל מסוים לעובדה שהעבירות בוצעו לפני כשש שנים. אני מוצא כי לאור נתוני הנאשם לא ניתן להתייחס לעתידו השיקומי, ואולם התרשמתי מרגיעה בביצוע עבירות במהלך השנים האחרונות, מהתמתנות הבאה לידי ביטוי בקשר עם גורמי הרווחה, וכן מעייפות מדרך החיים העבריינית נוכח גילו של הנאשם. בהתחשב בכל אלה, בקבלת האחריות על ידו ובגילו של הנאשם, אשר בפועל מתקדם מגילו הכרונולוגי, יש לקבוע את עונשו ברף הנמוך של מתחם הענישה. באופן דומה ומאותם נימוקים, אני מוצא כי יש להפעיל את המאסר המותנה שמשכו חודשיים בחופף לעונש שיוטל על הנאשם, בין היתר בהתחשב בפרק הזמן הממושך ביותר שחלף מעת הטלת מאסר מותנה זה ועד היום.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה. בית המשפט מבהיר לנאשם את חשיבות ההקפדה על תנאי ביצוע עבודות השירות.
2. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו חודשיים, אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 4961/08 והוארך במסגרת ת"פ 18802-12-11. תקופת מאסר זו תרוצה בחופף למאסר שהוטל על הנאשם.
3. מאסר למשך שלושה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירות סמים מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, במעמד הצדדים.